

8.6.2020

OKV/71/10/2020
OKV/71/10/2020-OKV-2**ASIA** Esitutinnan päätöksen perustelut ym.**KANTELU**

Kantelija arvostelee oikeuskanslerille 3.8.2019 osoittamassaan kantelussa muun ohella poliisilaitoksen rikoskomisarion A:n 20.5.2019 päivätyä tutkinnan päätöstä asiassa.

Kantelijan näkemyksen mukaan A oli perusteettomasti jättänyt asiassa esitutinnan toimittamatta. Kantelija kertoo tehneensä tutkintapyynnön poliisilaitokselle, koska hän katsoi, että hänen poliisilaitokselta vuonna 2018 pyytämänsä vuonna 2005 vireille tullutta asiaa koskeneet asiakirjat poikkesivat kantelijan aiemmin samassa asiassa haltuunsa saamista ”alkuperäisistä” asiakirjoista.

Kantelijan mukaan tutkinnan päätöksestä ei riittävän selvästi ilmene, toimitettiin vai ei.

Kantelija myös kertoo asiakirjaa tai tapahtuma-aikaa tarkemmin yksilöimättä, että hän oli saanut poliisilaitokselta tilaamiensa asiakirjojen mukana tuntemattoman henkilön rikosrekisteriotteen.

SELVITYS

Rikoskomisario A on antanut asiassa selvityksen. Poliisilaitos ja Poliisihallitus ovat antaneet asiasta lausuntonsa. Selvitys ja lausunnot toimitetaan kantelijalle tämän ratkaisun liitteenä.

RATKAISU**Rikoskomisario A:n selvitys**

A on antamassaan selvityksessä kertonut, että kantelija oli pyytänyt poliisia tutkimaan, miksi kantelija ei ollut saanut poliisilta ja syyttäjältä kaikkia alkuperäisiä vuonna 2018 tilaamiaan asiakirjajäljennöksiä liittyen aiempaan rikosasiaan. Kantelijan mukaan asiassa oli kaksi erilaista versiota rikosilmoituksesta,

joissa versioissa asiat oli kirjattu eri tavoilla ja hänelle poliisilaitokselta toimitetussa asiaan liittyvässä aineistossa oli ollut myös ristiriitaisuuksia. Kantelija pyysi poliisia lisäksi selvittämään, miksi hänelle ei ollut toimitettu asiakirjojen alkuperäiskappaleita vaan ainoastaan jäljennöksiä näistä.

A kertoo kirjanneensa kantelijan pyynnön johdosta sekalaisilmoituksen ja keskustelleensa kantelijan kanssa puhelimitse useaan otteeseen saadakseen lisäselvitystä asiaan. A kertoo saaneensa keskustelujen perusteella käsityksen, ettei kantelija ollut tyytyväinen viranomaisten toimintaan ja tapaan hoitaa asioita ja että kantelija piti poliisia ja syyttäjää myös osaltaan vastuussa läheisensä kuolemasta mainittuun aiempaan rikosasiaan liittyen.

Kantelija kertoi lisäksi saaneensa tuntemattoman henkilön rikosrekisteriotteen haltuunsa, mutta tarkempaa selvitystä asiasta kantelija ei ollut antanut.

A:n mukaan kantelija ei tyytynyt vastaukseen, että poliisin arkistossa oli vain yksi arkistokappale pöytäkirjasta kutakin asianumeroa kohden, koska kantelijan mukaan hänellä oli ollut hallussaan useampia versioita samasta asiasta. A:n mukaan hän jäi siihen käsitykseen, että kantelija epäili poliisin pidättäytyneen antamasta hänelle kaikkia arkistossa olleita alkuperäisiä asiakirjoja ja sen sijaan antaneen vääriä jäljennöksiä tai pidättäytyneen antamasta kaikkia asiakirjoja peitelläkseen mahdollisia poliisin laiminlyöntejä.

A toteaa, että hän päätti asian tutkinnan 20.5.2019, koska poliisilla ei enää ollut mitään ”lisätoimenpiteitä tehtävissä”.

Poliisihallituksen lausunto

Poliisihallitus katsoo lausunnossaan, että rikoskomisario A:lle ei ole ollut selvää, missä menettelyssä kantelija oli tarkoittanut asiansa käsiteltävän. Poliisihallituksen näkemyksen mukaan kantelijan poliisin toimintaan kohdistuva arvostelu, jossa ei poliisimiehen arvioinnin mukaan kuitenkaan väitetä poliisin syyllistyneen rikokseen eikä asiassa muutenkaan ilmene rikoksen mahdollisuutta, on nähtävissä poliisilain 1 §:n mukaisten tehtävien suorittamisen sijasta kanteluluontoiseksi asiaksi. Tällainen kanteluluontoinen asia olisi ollut Poliisihallituksen näkemyksen mukaan aiheellista ohjata poliisilaitoksen oikeusyksikön käsiteltäväksi, joka poliisilaitoksen toimivaltaisena laillisuusvalvontaa suorittavana yksikkönä päättää asian käsittelyn kannalta lain- ja tarkoituksenmukaisesta menettelystä.

Poliisihallituksen toteaa lausunnossaan myös, että lähtökohtaisesti sellainen asiassa selvitetyn mukainen menettely, jossa on pyritty selvittämään sitä, missä menettelyssä hallinnossa asioiva on tarkoittanut asiansa käsiteltävän, on lainmukainen ja aiheellistakin silloin, kun se ei ole selvää ja asiassa ei ole aihetta epäillä rikosta.

Poliisihallitus viittaa poliisin sisäiseen ohjeistukseen (POL-2016-17212) ja toteaa, että kantelijan esittämien väitteiden perusteella asiassa olisi voinut olla aihetta myös siirtää se poliisirikosmenettelyyn silloisen Valtakunnansyyttäjänviraston harkittavaksi mahdollista esitutkinnan käynnistämistä varten, tai olla ainakin yhteydessä Valtakunnansyyttäjänvirastoon tarkoituksenmukaisesta menettelyä koskevasta harkinnasta.

Poliisihallituksen lausunnon mukaan on selvää, ettei poliisiin tekemäksi epäiltyä rikosta koskevaa esitutkintaa voida toimittaa samassa poliisilaitoksessa, jossa kyseinen poliisimies itse työskentelee. Lisäksi tällaisessa asiassa mm. päätöksen tutkinnan aloittamisesta ja päättämisestä tekee tutkinnanjohtajaksi merkitty syyttäjä. A:lla ole ollut toimivaltaa tehdä asiassa esitutkinnan toimittamista koskevia päätöksiä.

Poliisihallitus toteaa näkemyksensä, ettei A:n tarkoituksena ilmeisesti ole ollut tehdä esitutkintaa koskevaa päätöstä, vaan käyttää vain S-ilmoituksen kirjaamisen johdosta tehtyä tutkinnan päätöstä koskevaa asiakirjapohjaa hallinnollisen toimenpiteen selostamiselle.

Poliisihallitus toteaa, että tällainen kanteluluontoisen asian selvittäminen olisi ollut perusteltua laatia väärinymmärrysten välttämisen johdosta erilliselle asiakirjalle esimerkiksi Acta-asiainhallintajärjestelmän

kautta. Poliisihallitus huomioi myös, että toimenpiteen luonteesta riippumatta virkamiehen on käytettävä asiakirjoja laatiessaan selkeää, ymmärrettävää ja yksiselitteistä kieltä ja päätöstä laatiessaan muun ohella otettava huomioon se, että päätöksen perusteella osapuolille olisi myös selvää, missä menettelyssä asia on poliisilaitoksella käsitelty.

Poliisihallitus viittaa toisen henkilön rikosrekisteriotteen kantelijalle toimittamisen osalta poliisilaitoksen asiasta lausumaan ja näkee riittäväksi sen, että poliisilaitoksella on pyritty selvittämään, mistä asiakirjasta väitteessä on ollut kyse, siihen kuitenkin selvyyttä saamatta. Poliisihallitus kuitenkin toteaa, että asia olisi myös tämän väitteen osalta ollut perusteltua ohjata poliisilaitoksen oikeusyksikön käsiteltäväksi jo käsittelyn ensi vaiheessa.

Poliisilaitoksen lausunto

Poliisilaitos toteaa lausunnossaan, että syynä kantelijan epäilyyn asiakirjojen oikeellisuudesta on nähtävästi ollut se, että hänellä on kantelun liitteinä toimitettujen asiakirjojen perusteella ollut hallussaan kyseisestä tutkintailmoituksesta kaksi eri kappaletta, jotka poikkesivat sisällöltään toisistaan. Toinen versioista oli tulostettu 28.6.2005 ja toinen 20.12.2005. Ilmoitus on kirjattu 7.6.2005 ja tutkinta on päättynyt 21.12.2005, jolloin asia on siirretty syyteharkintaan.

Poliisilaitoksen lausunnon mukaan on tavanomaista, että tutkintailmoitusta täydennetään sitä mukaa kun tutkinta etenee ja näin oli tässäkin tapauksessa tehty. Jäljemmin tulostettu ilmoituskappale on lopullinen ja vastaa kyseisen esitutkintapöytäkirjan arkistokappaletta, joka kantelijalle oli edellisenä vuonna toimitettu. Aikaisemman kappaleen hän oli poliisilaitoksen mukaan todennäköisesti saanut ollessaan asianosaisena tutkinnan alkuvaiheessa. Poliisilaitos katsoo, että asia olisi voinut selvitä, jos tämä olisi kantelijalle osattu kertoa heti alkuvaiheessa.

Poliisilaitos näkemyksen mukaan tapauksessa on ollut hyvinkin epäselvää, onko pyynnössä ollut kyse asiakirjapyynnöstä, rikoksen ilmoittamisesta vaiko neuvonnasta. Näin ollen S-ilmoituksen kirjaaminen on ollut oikea menettelytapa.

Tutkinnanjohtaja on puhelimitse pyytänyt kantelijaa täydentämään ja täsmentämään ilmoituksensa sisältöä. Tällöinkään asiaan ei ole tullut muuta selvyyttä kuin yksilöimätöntä tyytymättömyyttä viranomaisten toimintaan.

Tutkinnanjohtaja oli varmistunut, että kantelijalle vuonna 2018 toimitettu jäljennös esitutkintapöytäkirjasta on ollut oikea arkistokappale eikä asia näin ollen ole antanut aiheita enempiin toimenpiteisiin. Hän on päättänyt asian maininnalla - toimenpide suoritettu. Poliisilaitos ei näe aiheita arvostella tutkinnanjohtajan menettelyä tältä osin.

Poliisilaitos kuitenkin toteaa lausunnossaan, että päätöksen perusteluissa on kirjattu auki esitutkinnan aloittamiskynnystä kuvaava esitutkintalain 3 luvun 3 § sekä annettu ohjaus asianomistajan toissijaisen syyteoikeuden käyttämiseen. Tämä viittaa poliisilaitoksen näkemyksen mukaan siihen, että tutkinnanjohtaja olisi arvioinut asiassa esitutkinnan toimittamisen edellytyksiä.

Perusteluista ei kuitenkaan ilmene minkä mahdollisten tosiseikkojen taikka rikostunnusmerkistöjen osalta asiaa on arvioitu eikä myöskään sitä, miksi asiassa ei ole syytä epäillä rikosta. Näin ollen kantelijalle on perustellusti voinut jäädä epäselväksi, miten hänen asiaansa on käsitelty.

Alkuperäisen tutkintailmoituksen perusteella kyse on ollut asiakirjapyyntöön liittyvästä epäselvyydestä. Lisäselvitysten jälkeenkään asiaan ei ole näyttänyt jäävän mitään sellaista, jonka perusteella jotakin rikosepäilyä olisi voitu kirjata. Asiakirjapyyntöön liittyvään epäselvyyteen on reagoitu varmistamalla, että kantelijalla on oikea pyytämänsä asiakirja. Näin ollen poliisilaitos katsoo, että asia on voitu päättää teknisellä päätöksellä.

Maininnat esitutkintakynnyksestä ja asianomistajan syyteoikeudesta ovat tässä yhteydessä olleet poliisilaitoksen mukaan tarpeettomia.

Poliisilaitos toteaa, että tällaiselle päätökselle ei ole laissa asetettuja vaatimuksia. Kyseessä ei ole hallintolaissa tarkoitettu hallintopäätös eikä toisaalta esitutkintalaissa tarkoitettu esitutkintapäätös, vaikkakin tutkinnanjohtaja on selvästikin mieltänyt tekevänsä esitutkintapäätöstä, jonka osalta perustelut ovat kuitenkin edellä mainituin tavoin puutteelliset.

Kantelussa on myös väitetty kantelijan saaneen jonkun muun henkilön rikosrekisterin. Tältäkin osin tutkinnanjohtaja on pyrkinyt saamaan asiaan lisäselvyyttä siinä onnistumatta. Näin ollen poliisilaitos voi vain yleisellä tasolla todeta, että inhimillisen virheen mahdollisuus on olemassa ja siten asiakirjalähetykseen voi päätyä sinne kuulumaton asiakirja. Tätä ei voida poissulkea, mutta tarkemmin asiasta ei voida lausua, koska kantelija ei ole yksilöinyt mistä asiakirjasta olisi kyse ja milloin ja miten hän olisi sen saanut.

Arviointi

Rikosilmoitus vai kantelu ja asiakirjapyyntö?

Asiassa on kyse siitä, oliko kantelijan asiassa ollut kyse poliisimiehen tekemäksi epäilystä rikoksesta vai tietopyynnöstä ja/tai kantelusta. Arvioitavaksi tulee myös, onko kantelija saanut asiansa käsitellyksi viranomaisessa asianmukaisesti.

Rikoskomisarion A oli kirjannut tutkinnan päätökseen tapahtumatiedoiksi, että kantelija pyysi poliisia tutkimaan, miksi hän ei ollut saanut poliisilta ja syyttäjältä kaikkia alkuperäisiä asiakirjoja tyttärensä asiaan liittyen. Kantelija oli kertonut pyytäneensä asiakirjoista jäljennöksiä ja poliisi oli niitä lähettänyt, mutta ne eivät olleet kantelijan näkemyksen mukaan alkuperäisessä muodossa.

A on nimennyt asiassa 20.5.2019 tekemänsä päätöksen tutkinnan päätökseksi ja viitannut päätöksen perusteluissa muun ohella esitutkintalain (805/2011) 3 luvun 3 §:ään, jossa säädetään esitutkintakynnyksestä. Perusteluissa on lisäksi viitattu saman luvun 9 §:n 1 momenttiin ja 10 §:n 1 momenttiin, joissa säädetään esitutkinnan toimittamatta jättämisestä ja lopettamisesta sekä rajoittamisesta. Lisäksi perusteluissa todetaan, että tutkinnanjohtaja päättää tarvittaessa siitä, toimitetaanko esitutkinta ja päätöksen tekemiseen mahdollisesti tarvittavien seikkojen selvittämisestä. Asian selvittämiseksi tarpeellisiin esitutkintatoimenpiteisiin saadaan ryhtyä ennen tutkinnanjohtajan päätöstä. Päätöksen lopussa on vielä viitattu oikeudenkäynnistä rikosasioissa annetun lain 1 luvun 14 §:n 1 momenttiin (18/2012), jossa säädetään asianomistajan syyteoikeudesta muun ohella tilanteissa, joissa esitutkintaviranomainen on päättänyt, ettei esitutkintaa toimiteta.

A toteaa myös asiassa antamassaan selvityksessä, että hän ”päätti asian tutkinnan 20.5.2019, koska poliisilla ei enää ollut mitään lisätoimenpiteitä tehtävissä”.

Poliisilaitos on myös todennut lausunnossaan, että A:n päätöksen perustelut viittaavat siihen, että tutkinnanjohtaja olisi arvioinut asiassa esitutkinnan toimittamisen edellytyksiä ja että kyseessä ei ole esitutkintalaissa tarkoitettu esitutkintapäätös, vaikkakin ”...tutkinnanjohtaja on selvästikin mieltänyt tekevänsä esitutkintapäätöstä, jonka perustelut ovat kuitenkin edellä kerrotuin tavoin puutteelliset.”

Pidän edellä mainitun perusteella perusteltuna näkemystä, että rikoskomisario A on käsitellyt kantelijan asiaa ainakin muodollisesti rikosilmoituksena ja arvioinut päätöksessään esitutkinnan käynnistämisen kynnystä.

Kantelun perusteella näyttäisi, että myös kantelija oli tarkoittanut kirjoituksensa rikosilmoitukseksi ja ymmärtänyt sen myös tällaisena käsitellyksi. Kantelija kertoo kantelussaan tehneensä ”tutkintapyyntöä 18.3.2019...” ja saaneensa 20.5.2019 tutkinnan päätöksen, josta hänelle ei täysin selvinnyt, oliko tutkinnanjohtaja päättänyt, ettei esitutkintaa toimiteta. Kantelija kertoo kuitenkin tulkinneensa A:n päätöstä

siten, että ”päätos on rikosepäilyn tutkimatta jättäminen”. A ei ole tähän kantelijan käsitykseen antamassaan selvityksessä puuttunut.

Oikeudellinen sääntely

Hallintolain (434/2003) 2 luvussa säädetään hyvän hallinnon perusteista, jotka asettavat viranomaistoiminnalle laadulliset vähimmäisvaatimukset.

Hallintolain 7 §:n mukaisen palveluperiaatteen mukaan asiointi ja asian käsittely viranomaisessa on pyrittävä järjestämään niin, että hallinnossa asioiva saa asianmukaisesti hallinnon palveluita ja viranomainen voi suorittaa tehtävänsä menestyksellisesti.

Hallintolain 8 § sisältää säännökset viranomaisen neuvonta- ja opastamisvelvollisuudesta. Kyseisen lainkohdan mukaan viranomaisen on muun muassa vastattava asiointia koskeviin kysymyksiin ja tiedusteluihin. Lain esitöissä (HE 72/2002, s. 63) on todettu viranomaisella olevan velvollisuus vastata sille tehtyihin asiallisiin ja riittävän yksilöityihin tiedusteluihin.

Hallintolain 8 a luvussa säädetään hallintokantelumenettelyn tekemisestä, käsittelystä, sen johdosta annetusta ohjauksesta ja sitä koskevasta muutoksenhakukiellosta. Luvun 53 a §:n mukaan viranomaisen, siihen palvelussuhteessa olevan tai muun julkista hallintotehtävää hoitavan lainvastaisesta menettelystä tai velvollisuuden täyttämättä jättämisestä voi jokainen tehdä hallintokantelun toimintaa valvovalle viranomaiselle. Kantelun tekijän tulee esittää käsityksensä siitä, millä perusteilla tämä pitää menettelyä virheellisenä ja mahdollisuuksien mukaan tieto arvostelun kohteena olevan menettelyn tai laiminlyönnin ajankohdasta.

Hallintolain 9 §:n mukaisen hyvän kielenkäytön vaatimuksen mukaisesti viranomaisen on käytettävä asiallista, selkeää ja ymmärrettävää kieltä. Hallintolain esitöissä (HE 72/2002 vp. s. 59) todetaan, että asiallisen, selkeän ja ymmärrettävän kielenkäytön vaatimukseen kuuluu ilmaisutapa, jonka perusteella hallinnon asiakkaan voidaan olettaa yksiselitteisesti ymmärtävän asian sisällön ja saavan siitä asian laatuun nähden riittävästi tietoa. Säännös edellyttää esitystavalta siten sekä kielellistä selkeyttä että sisällöllistä ymmärrettävyyttä.

Esitutkintalain (805/2011) 2 luvun 4 §:n mukaan syyttäjä johtaa esitutkintaa, jos poliisimiehen epäillään tehneen rikoksen virkatehtävän suorittamisen yhteydessä. Pykälän 3 momentin mukaan poliisimiehen tekemäksi epäilty rikos tutkitaan aina muussa kuin hänen toimipaikkansa poliisiyksikössä, jos asiaa ei käsitellä sakon ja rikesakon määräämisestä annetussa laissa säädettyssä menettelyssä. Muutenkin rikoksen tutkiva poliisiyksikkö tulee tarvittaessa määrätä niin, ettei luottamus esitutkinnan puolueettomuuteen vaarannu.

Esitutkintalain 3 luvun 3 § 1 momentin mukaan esitutkintaviranomaisen on toimitettava esitutkinta, kun sille tehdyn ilmoituksen perusteella tai muuten on syytä epäillä, että rikos on tehty.

Esitutkintalain 11 luvun 1 §:n 1 momentin mukaan esitutkinnan toimittamatta jättämisestä, lopettamisesta 3 luvun 9 §:n 1 momentin taikka 10 tai 10 a §:n nojalla sekä päättämisestä saattamatta asiaa syyttäjän harkittavaksi on tehtävä kirjallinen päätös. Sama koskee muuta vastaavaa esitutkintapäätöstä, joka voi vaikuttaa asianosaisen oikeuksiin, etuihin tai velvollisuuksiin. Pykälän 2 momentin mukaan päätöksestä on ilmentävä: 1) päätöksen tehnyt viranomainen ja päätöksen tekemisen ajankohta; 2) asianosaiset; 3) asia; 4) päätöksen perustelut ja sovelletut säännökset; 5) päätöksen sisältö; ja 6) lisätietoja antavan esitutkintavirkamiehen yhteystiedot.

Johtopäätös

Yhdyn Poliisihallituksen lausunnosta ilmenevään kantaan, että mikäli A:lle ei ole ollut selvää, onko kantelijan asiassa ollut kyse rikosilmoituksesta vai kantelusta, olisi asia ollut aiheellista ohjata poliisilaitoksen oikeusyksikön käsiteltäväksi, joka poliisilaitoksen toimivaltaisena laillisuusvalvontaa

suorittavana yksikkönä päättää asian käsittelyn kannalta lain- ja tarkoituksenmukaisesta menettelystä ja käsittelee poliisin menettelyyn liittyviä kanteluasioita.

Ylimpien laillisuusvalvojen oikeuskäytännössä on katsottu, että poliisiyksiköissä tulee olla selvää, kuka yksikössä arvioi, kirjataanko yksittäisestä asiasta rikosilmoitus niin sanotun poliisirikosohjeen mukaisesti vai tutkitaanko asia kantelumenettelyssä (k.s. esim. EOAK/1456/2018).

Edelleen olen Poliisihallituksen kannanoton kanssa samaa mieltä, että asiassa olisi voinut olla aihetta myös siirtää se ns. poliisirikosmenettelyyn siten, että asian käsittely oltaisiin keskeytetty kyseisellä laitoksella ja siirretty se silloisen Valtakunnansyyttäjänviraston harkittavaksi mahdollista esitutkinnan käynnistämistä varten Poliisihallituksen ohjeistuksen mukaisesti (POL-2016-17212, kohta 7).

Joka tapauksessa on selvää, että poliisin tekemäksi epäillyn rikoksen tutkinnanjohtajana toimii syyttäjä ja ettei poliisiin tekemäksi epäiltyä rikosta koskevaa esitutkintaa voida toimittaa samassa poliisilaitoksessa, jossa kyseinen poliisimies itse työskentelee. A:lla ei ole ollut toimivaltaa tehdä asiassa esitutkinnan toimittamista koskevia päätöksiä. Todettakoon myös, että A:n päätös ei ole myöskään täyttänyt esitutkintalain 11 luvun 1 §:n 2 momentin esitutkinnan päätökselle asettamia sisällöllisiä vaatimuksia eikä hallintolain 9 §:n edellyttämää hyvän kielenkäytön vaatimusta, jos kyseessä olisi katsottu olevan muu kuin esitutkinta-asia.

Mikäli rikoskomisario A olisi pitänyt kantelijan poliisilaitokselle toimittamaa kirjoitusta tietopyyntönä, kuten poliisilaitos lausunnossaan pohtii, olisi tietopyyntö tullut käsitellä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 14 §:ssä säädettyssä menettelyssä. Näin ei kantelijan tapauksessa toimittu.

Pidän asiaa edellä mainittuun sääntelyyn nähden periaatteellisesti ja oikeudellisesti merkityksellisenä. Kantelija ei ollut saanut asiaansa ainakaan kantelun jättämiseen mennessä selkeää ja ymmärrettävää vastausta ja rikoskomisario A on ainakin muodollisesti käsitellyt asian poliisin tekemäksi epäiltynä rikosasia, johon hänellä ei ole ollut alueellista eikä asiallista toimivaltaa.

Yhdyn Poliisihallituksen kantaan, että mikäli A olisi tulkinnut kantelijan tutkintapyynnöksi nimeämän kirjoituksen hallintokanteluksi, olisi se tullut siirtää poliisilaitoksen oikeusyksikölle käsiteltäväksi hallintolaissa säädettyssä järjestyksessä. Näkemykseni mukaan kantelijan kantaa tarkoituksenmukaisesta menettelystä olisi epäselvässä tilanteessa voinut olla perusteltua tiedustella myös kantelijalta itseltään.

Kantelijan kantelussaan ilmoittama seikka, että hän oli saanut poliisilaitokselta haltuunsa tuntemattoman henkilön rikosrekisteriotteen, on jäänyt tässä yhteydessä selvittämättä. Ottaen huomioon, että A ei ollut antamansa selvityksen mukaan saanut kantelijalta tarkempaa kuvausta asiasta eikä kantelija myöskään ollut kantelussaan tähän liittyviä tapahtumia tarkemmin yksilöinyt, ei asia ainakaan tässä vaiheessa anna minulle tältä osin aihetta enempiin toimenpiteisiin. Kantelija on kantelussaan todennut, että mainittu tuntematon henkilö ”tekee oman päätöksensä asian suhteen”. Kantelija voi olla asiassa yhteydessä poliisilaitoksen oikeusyksikköön halutessaan asiaan lisäselvitystä.

Toimenpiteet

Kiinnitän poliisilaitoksen rikoskomisarion A:n huomiota poliisimiehen tekemäksi epäillyn rikoksen tutkintaa, tietopyyntöjen ja hallintokanteluiden käsittelyä koskevaan asianmukaiseen menettelyyn sekä hyvän hallinnon vaatimukseen kirjoituksiin vastaamisessa. Toimitan päätökseni tässä tarkoituksessa poliisilaitokselle edelleen A:lle toimitettavaksi.

Lähetän päätökseni tiedoksi myös Poliisihallitukselle.

Tämä asiakirja on allekirjoitettu sähköisesti

Apulaisoikeuskansleri

Mikko Puumalainen

Vanhempi oikeuskanslerinsihteeri

Petri Rouhiainen